

Ministr vnitra

Ing. Martin Pecina, MBA

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 23. 10. 2013

podpis:

Praha 23. 10. 2013

Č.j.: MV - 103632 - 4/VS - 2013

Rozhodnutí

Ministr vnitra, příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podal

Jemen, státní občan Jemenské republiky, trvale bytem
(dále jen „žadatel“), zastoupen

advokátem se sídlem

proti rozhodnutí

Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“) ze dne 23. 7. 2013, č.j.: VS - 697/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatel požádal prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 21. 3. 2013. Žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 14. 4. 2011. Je ženatý se státní občankou Jemenu, s níž má tři děti. Do České republiky přicestoval v roce 1994 na stipendium v rámci studijní spolupráce. Po absolvování přípravného ročníku ke studiu medicíny ve školním roce 1994/95, měl podle svého vyjádření studovat nejdříve medicínu v Praze, poté přestoupil do Plzně, kde studoval od 23. 11. 1998 na Univerzitě Karlově v Praze, Lékařské fakultě v Plzni obor všeobecného lékařství, absolvoval dne 24. 3. 2004 a získal titul MUDr. Dne 22. 11. 2004 uzavřel v Jemenu manželství se státní občankou Jemenské republiky. Poté pobýval krátkodobě v České republice, kde působil přechodně jako lékař v Nemocnici Chomutov. Následně se vrátil do Jemenu, kde se mu v listopadu 2006 narodilo první dítě. Po návratu do České republiky pracoval od konce ledna roku 2008 opět necelé dva měsíce v Nemocnici Louny a od 1. 5. 2008 pracuje dosud jako lékař interního oddělení v Městské nemocnici s.r.o. Zároveň je

Vypraveno dne:

posledních deset let nežil. Pokud poukazuje na to, že měla být do doby pobytu žadatele na území České republiky zahrnuta i doba jeho studia v České republice, ministr vnitra považuje za nutné předeslat, že doba jeho studia v České republice náleží do období předcházejícího jeho odjezdu z České republiky s tím, že prokazatelně od 24. 9. 2005 do 12. 1. 2008 pobýval v zahraničí a nemohl tak v okamžiku, kdy se rozhodovalo o prominutí splnění této podmínky naplnit alespoň desetiletou dobu nepřetržitého žití v České republice (údaje vycházejí z kopie cestovního pasu Jemenské republiky č. _____ který byl vydán dne 14. 9. 2004). Ministr vnitra tak nemůže učinit jiný závěr, než konstatovat, že splnění této podmínky žadateli prominout nelze.

K námitce, že žadateli mohlo být prominuto splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť se nejednalo o úmyslné porušení povinnosti vyplývající ze zákona č. 326/1999 Sb., a později k porušení tohoto zákona již nedošlo, ministr vnitra ve shodě s Ministerstvem vnitra neshledal žádný důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 11 odst. 4 zákona o státním občanství a splnění této podmínky žadateli neprominul. Ve prospěch žadatele sice hovoří delší doba od spáchání výše uvedeného přestupku v roce 2007, ale na druhou stranu si žadatel musel být dobře vědom, jaké ohlašovací povinnosti při změně pobytu mu vyplývají ze zákona č. 326/1999 Sb., když po dobu pobytu v České republice několikrát změnil druh tohoto pobytu a měnil často i adresy místa pobytu (ve spise je zaznamenáno celkem třináct změn adresy místa pobytu žadatele v České republice).

VII.

Podle § 152 odst. 4 a § 89 odst. 2 správního řádu ministr přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí. Ve prospěch žadatele je třeba uvést, že má v České republice dobrou pracovní integraci, avšak co se týče rodinné integrace, je třeba připomenout, že manželka i tři děti jsou státními občany Jemenské republiky a o státní občanství České republiky nikdy nežádali, což ponechal žadatel bez jakéhokoli vysvětlení.

Při hodnocení, zda neudělení státního občanství může žadateli způsobit problémy v oblasti pracovního uplatnění a v oblasti prohlubování procesu integrace do české společnosti, se zásadně vychází z čl. 42 odst. 3 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb., (dále jen „Listina“), který stanoví, že cizinci požívají v České republice lidských práv a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům.

Protože na základě podaného rozkladu ke změně rozhodných skutečností nedošlo, rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozklad zamítnout.

podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost států“ je uvedeno, že udělení státního občanství České republiky na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství, a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv. Ministerstvo vnitra pak v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti. Jak Ministerstvo vnitra, tak i ministr vnitra vychází tedy z toho, že žadatel musí splnit podmínky, vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že jeho integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství České republiky se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při jeho udělování. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, správní orgán prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumají okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, č.j.: 3 As 32/2005-51).

VI.

K jednotlivým námitkám, které žadatel v rozkladu uvedl, konstatuje ministr vnitra, že je neshledal důvodnými.

K námitce, která se týká pobytu žadatele na území České republiky, resp., která vysvětluje jeho celkový pobyt v České republice, ministr vnitra uvádí, že žadatel si musí být vědom toho, že doba jeho povoleného trvalého pobytu na území České republiky je velmi krátká (ke dni podání žádosti necelé dva roky) a podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství tak nespĺňuje. Otázkou tak zůstává, zda žadatel naplnil některý z důvodů uvedených v § 11 odst. 1 zákona o státním občanství, který by mohl vést k prominutí splnění této podmínky. V případě žadatele by přicházel důvod uvedený v § 11 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství. Podle tohoto ustanovení lze podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství prominout, pokud má žadatel na území České republiky povolen trvalý pobyt a žije na jejím území nepřetržitě alespoň deset let. Toto kritérium však žadatel nenaplnil, neboť je prokázáno, že v České republice nepřetržitě

jako lékař. K nesplnění podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství uvedl, že žil v České republice více jak 13 let a v zamítavém rozhodnutí nebyla do doby jeho pobytu v České republice zahrnuta doba jeho studia v České republice (tj. nebyla zahrnuta doba téměř 8 let).

K nesplnění podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství uvedl, že nemůže být jediným důvodem nevyhovění jeho žádosti porušení povinnosti nenahlášení změny místa pobytu na území České republiky ve lhůtě tří dnů od doby, kdy tato změna nastala. Dále uvádí, že se nejednalo o úmyslné porušení povinností, aby tím mařil práci cizinecké policie. Uvádí, že prokázal svým dlouhodobým pobytem v České republice, že zákony běžně dodržuje, což je doloženo i tím, že k dalšímu porušení povinností souvisejících se zákonem č. 326/1999 Sb., již nedošlo.

Žadatel navrhuje, aby ministr vnitra přehodnotil postoj Ministerstva vnitra ohledně nemožnosti prominutí splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. a) a písm. e) zákona o státním občanství a jeho žádosti vyhověl.

V.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Především je nutné zdůraznit, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Při posuzování žádosti se vychází především z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství, jako procesní předpis pak správní řád. Podle § 7 odst. 1 zákona o státním občanství lze státní občanství České republiky na žádost udělit fyzické osobě, která současně splňuje podmínky uvedené v tomto ustanovení pod písmeny a) až e). Ze zákonem uvedené dikce „lze udělit“ vyplývá, že státní občanství České republiky může, ale nemusí být uděleno. To znamená, že ani osobě, která o něj požádá a zákonem uvedené podmínky splňuje, nemusí být vyhověno a státní občanství České republiky uděleno.

V této souvislosti ministr vnitra odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb.m.s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ-NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla vysokého stupně. Není hodnoceno pouze formální plnění

vnitř dne 21. 6. 2013 podal na vznesené dotazy svá vysvětlení a doložil požadované doklady.

III.

V průběhu správního řízení bylo prokázáno, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) a písm. d) zákona o státním občanství, neboť výpisem z Rejstříku trestů doložil, že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a prokázal znalost českého jazyka.

Žadatel však nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, která vyžaduje na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolený trvalý pobyt a po tuto dobu se na území České republiky žadatel převážně zdržoval. Žadatel dále nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť se dopustil přestupku v oblasti tzv. pobytového režimu, když porušil povinnost stanovenou mu zákonem č. 326/1999 Sb. a včas nenahlásil změnu pobytu. V odůvodnění svého rozhodnutí Ministerstvo vnitř konstatovalo, že žádosti nevyhoví a splnění podmínek uvedených v § 7 odst. 1 písm. a) a písm. e) zákona o státním občanství žadateli nepromíne. V případě prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství neexistuje v případě žadatele legitimní důvod, aby splnění této podmínky mu bylo možné prominout. V případě nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství žadatelovo vysvětlení o neznalosti zákona č. 326/1999 Sb. zní nepřesvědčivě, neboť z důvodu časté změny druhu pobytu na území České republiky a změny adres místa pobytu, a z toho vyplývajícího častého kontaktu s příslušnými českými úřady, musel být s tímto právním předpisem obeznámen.

Na základě uvedených skutečností byla žádost zamítnuta a žadateli nebyl vydán tzv. příslib udělení státního občanství České republiky, na jehož základě by si mohl obstarat doklad o propuštění z dosavadního státního svazku a splnit tak i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, kterou zatím nespĺňuje. V zamítavém rozhodnutí byl upozorněn, aby se o její předčasné splnění nesnažil, neboť by se mohl stát osobou bez státního občanství.

IV.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad (rozhodnutí převzal právní zástupce dne 26. 7. 2013 a rozklad byl doručen Ministerstvu vnitř dne 8. 8. 2013).

Žadatel argumentuje tím, že osvědčil předpokládaný trvalý, úzký a pevný vztah k České republice, neboť se zde plně zabydlel, žije zde s rodinou a pracuje v oboru, ve kterém je pro české občany velmi potřebný, když pečuje o zdraví a životy

od 28. 12. 2010 zaměstnán jako lékař na dohodu o pracovní činnosti v Poliklinice F..., s.r.o., Záluží u Litvínova. V dotazníku k žádosti uvádí měsíční příjem 45 000 Kč. Další dvě děti se mu narodily v roce 2008 a v roce 2010 v Teplicích. Žadatel svoji žádost odůvodnil tím, že Česká republika se stala jeho novým a jediným domovem. Protože většinu svého dosavadního života žije v České republice, chtěl by svoji žádostí docílit toho, aby se mohl stát plnohodnotným občanem této země. Žadatel se nijak nezmiňuje a ze spisového materiálu to nevyplývá, proč z pětičlenné rodiny žádá o státní občanství České republiky jen on sám.

II.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 3. 6. 2013, č.j.: VS-697/835.3/2-2013, podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení ve věci žádosti žadatele přerušilo do 1. 7. 2013 a zároveň jej vyzvalo, aby ve lhůtě stanovené ve výroku tohoto usnesení doložil zde uvedené doklady. Dále Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona o státním občanství a rovněž ho podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu vyrozumělo o jeho právu nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, vyjádřit v řízení své stanovisko, včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Žadateli bylo tímto usnesením sděleno, že v průběhu správního řízení bylo zjištěno, že se v roce 2007 dopustil přestupku podle § 157 odst. 1 písm. r) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“), jak vyplývá ze stanoviska odboru cizinecké policie Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje ze dne 8. 3. 2013. Na základě tohoto zjištění žadatel nesplňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, která vyžaduje plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Dále bylo žadateli sděleno, že nesplňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť nemá na území České republiky povolen trvalý pobyt nejméně pět let ke dni podání žádosti. Žadatel byl vyzván, aby se k oběma těmito zjištěním písemně vyjádřil, případně požádal o prominutí splnění těchto podmínek s uvedením důvodů, aby mohlo Ministerstvo vnitra posoudit případné prominutí jejich splnění.

Zároveň byl žadatel poučen, že pokud požadované doklady ve stanovené lhůtě nedoloží, bude řízení o žádosti zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žadatel na uvedené usnesení reagoval (v přípisu je uvedeno chybné vydání usnesení Ministerstva vnitra dne 30. 4. 2013) a podáním doručeným Ministerstvu

Důvodem zůstává u žadatele nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a písm. e) zákona o státním občanství a neprominutí jejich splnění.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra:

